

zlín.

město
architektury

Nová dominanta Zlína – Kulturní a univerzitní centrum Zlín

Kulturní a univerzitní centrum Zlín od známé architektky a zlínské rodačky Evy Jiřičné je jednou z dominant města Zlína. Lehká a vzdušná konstrukce polyfunkční budovy tvoří celek s rektoriátem Univerzity T. Bati. Tento komplex staveb tzv. organické architektury je stopou nové modernosti ve Zlíně, známém zejména svou funkcionalistickou architekturou.

Ta byla v dobovém kontextu vnímána rovněž jako moderní a progresivní způsob budování města. Vždyť na charakteristickou červenou cihlu doplněnou bílými stavebními prvky navazovala i řada poválečných stavebních projektů. Za mimořádně dochovaný architektonický soubor se Zlín pyšní označením Evropské kulturní dědictví.

Historie komplexu složeného ze dvou samostatných celků – Kongresového centra Zlín a Univerzitního centra ve Zlíně – se začala psát v roce 2003. Tehdy padlo zásadní rozhodnutí, že na místě již neexistujících Masarykových škol nevznikne kopie původních budov, ale vyroste zde stavba odlišná. Podmínkou však bylo zachování původního urbanistického principu rozložení budov do tvaru písmene ypsilon a jejich propojení s centrem města. Na podzim roku 2005 byly zahájeny přípravné práce a v červnu 2006 byl položen základní kámen.

Ohlédnutí do historie

V místě stávajícího komplexu Kulturního a univerzitního centra Zlín stávaly od roku 1928 Masarykovy měšťanské školy, které nechal vybudovat Tomáš Baťa. Na svou dobu to byl objekt neuvěřitelně moderní a progresivní. Tvar otevřené knihy, kterou spojovala uprostřed zasklená hala s tělocvičnou a kreslírnou, dokonale otvíral vstup do budoucího areálu školní čtvrti.

Masarykovy školy byly zbourány v lednu 1988, protože havarijní stav již nedovoloval jejich další užívání.

Socha T. G. Masaryka

Na prostranství mezi oběma křídly budovy Masarykovy měšťanské školy byl v roce 1930 položen základní kámen k pomníku prvního prezidenta T. G. Masaryka. O pět let později tady vyzkoušeli dřevěnou maketu sochy a její vytvoření zadali v roce 1936 sochaři Otakaru Španielovi. Socha byla do Zlína převezena v roce 1939, téhož roku odhalena. Ještě v tom samém roce musela být odstraněna a skrývána až do konce války. V září 1945 byla znovu odhalena a kolem roku 1960 odstraněna. Na původní místo se vrátila až v roce 1968. V roce 1973 opět zmizela, tentokrát i se soklem, který byl rozřezán. V březnu roku 1990 byla socha opět odhalena. Po dobu stavby Kulturního a univerzitního centra Zlín byla přestěhována do nedalekého parku. V současné době památník TGM dotváří spolu s fontánou vstupní nádvoří Kulturního a univerzitního centra Zlín.

Kongresové centrum jako místo kulturních a společenských akcí

Jako první bylo v roce 2008 dokončeno univerzitní centrum, v němž se nachází vědeckotechnická knihovna a rektorát Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Kongresové centrum, které je sídlem Filharmonie Bohuslava Martinů, bylo slavnostně otevřeno v závěru roku 2010. Od 1. ledna 2011 je tento moderní multifunkční objekt plně k dispozici pořadatelům koncertů, symposií, výstav, plesů, konferencí a dalších akcí.

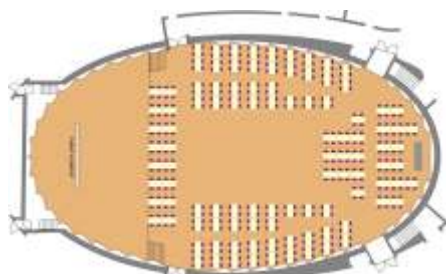

Kongresové centrum Zlín v bodech

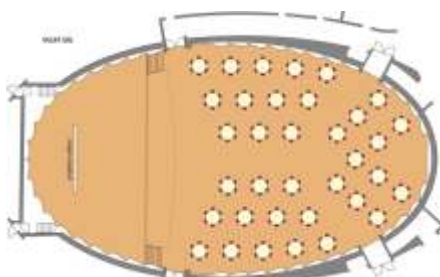
- Základní kámen položen: 26. 6. 2006
- Slavnostní otevření: 29. 9. 2010
- Provoz zahájen: 1. 1. 2011
- Hlavní architektka: Eva Jiřičná ve spolupráci s ateliérem AI-Design, s.r.o.
- Investor a vlastník: statutární město Zlín
- Provozovatel: Magistrát města Zlína, Odbor Kulturní centrum
- Internetové stránky: **www.kc-zlin.cz**
- Využití: koncerty, plesy, výstavy, přehlídky, festivaly, přednášky, konference, vzdělávací akce a další kulturně-společenské akce
- Je sídlem Filharmonie Bohuslava Martinů (informace o aktuálních koncertech na **www.filharmonie-zlin.cz**)
- Počet podlaží: dvě podzemní a tři nadzemní; hlavní vstup je na úrovni 1. nadzemního podlaží mezi objekty kongresového a univerzitního centra
- Velký sál: kapacita až 850 míst, 2 balkóny, uspořádání je možné pro koncerty, plesy i konference
- Malý sál: poskytuje podobné možnosti uspořádání jako velký sál, kapacita max. 100 osob
- Ozvučení: v obou sálech je vysoká kvalita zvuku při koncertech i dalších akcích; profesionální ozvučovací systém
- Nahrávací studio: plně vybavené profesionální studio ve 3. podlaží
- Salonky: celkem 5 salonků o kapacitě 12 až 35 míst s možností variabilního uspořádání
- Kapacita restaurace: vnitřní sezení 90 míst, venkovní terasa 90 míst (**www.spiritrestaurant.cz**)
- 1. nadzemní podlaží: vstupní hala (pokladna, šatna pro návštěvníky), foyer, bar, velký sál, malý sál, salonky, šatny Filharmonie Bohuslava Martinů i hostujících umělců
- 2. nadzemní podlaží: balkon, foyer, bar, vstup do restaurace, režie malého sálu, kanceláře
- 3. nadzemní podlaží: balkon, režie velkého sálu, nahrávací studio
- Dvě podzemní podlaží: parkoviště o kapacitě 103 stání, technické prostory a prostory pro zásobování, zázemí restaurace a hudebníků Filharmonie Bohuslava Martinů i hostujících souborů
- Bezbariérový přístup: celý objekt

KONGRESOVÉ CENTRUM ZLÍN

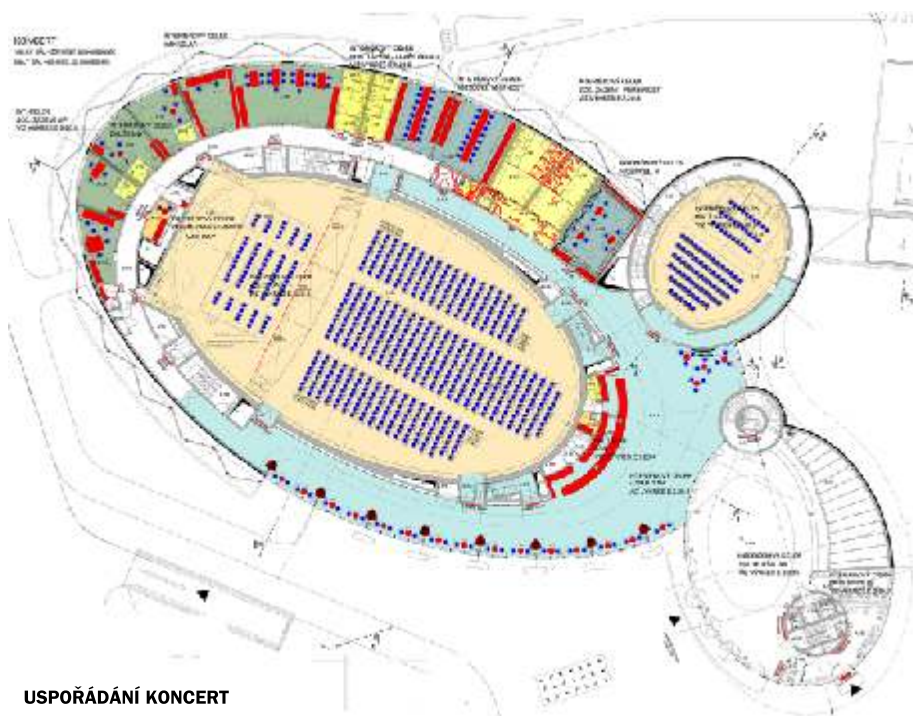
USPOŘÁDÁNÍ PLES

USPOŘÁDÁNÍ BANKET

USPOŘÁDÁNÍ KONFERENCE

USPOŘÁDÁNÍ KONCERT

Architektonické zvláštnosti

Kongresové centrum Zlín se skládá ze dvou objektů. Tím prvním je prosklená vstupní část s restaurací v prvním patře. Druhý, dvoupatrový objekt, tvoří dva víceúčelové sály s akustickými obklady a podhledy. Kolem hlavního sálu umístila Eva Jiříčná třípodlažní prstenec obslužných prostor. Jsou v něm ladírny a zkušebny, bufety, administrativní a sociální zázemí. Pod střechou našlo místo nahrávací studio.

K nejsložitějším stavebně konstrukčním problémům patřilo řešení střechy, na níž jsou umístěny motory klimatizace atd. Inspiraci našla Eva Jiřičná v přírodě.

Fasádu navrhla zdvojenou. Ta představená je zcela v jejím charakteristickém stylu: prosklená, připevněná na subtilních ocelových konstrukcích. Je tvořena luxferovými panely v ocelovém rámu o rozměrech 2,7 x 2,7 m. Toto řešení napomáhá k vynikající akustice v sálech. Skleněné bloky jsou matné, aby se při nočním osvětlení světlo rozptýlilo.

Vzhledem k tomu, že Kongresové centrum Zlín bylo postaveno jako domovská scéna Filharmonie Bohuslava Martinů, velmi záleželo i na vytvoření špičkového koncertního sálu.

Protože sál slouží i pro pořádání plesů a přednášek, je akustika přizpůsobena i na mluvené slovo, což vyžaduje dvě zcela odlišná prostředí. Akustické obklady se proto kvůli nejvyšší kvalitě šíření slova a tónu ladily v laboratorních podmínkách. Stěny sálů jsou obloženy akustickými panely o váze 260 kilogramů, v některých místech až ve výšce 11 metrů. Stěna za orchestřištěm má parabolický tvar, strop nad jevištěm je vysoký a upravený tak, aby odrážel zvuk do hlediště.

Multifunkčnost sálu je mimo jiné zajištěna systémem pojízdných koncertních sedadel, které je možno v krátké době skryt pod jeviště.

Použitý materiál

Více než 3,5 tisíce metrů krychlových betonu, více než 500 tun betonářské výztuže, zhruba 20 tisíc metrů čtverečních bednění, téměř 300 tun konstrukční oceli, desítky kilometrů kabelů pro rozvody elektřiny a audio a video techniky, 13 tisíc skleněných tvárnic - tzv. luxfer, dva tisíce různých typů svítidel atd.

Ocenění

- **Fasáda roku 2010** – zvláštní cena ředitele společnosti Baunit, Ing. Pavla Meda
- **Grand Prix architektů 2011** – nominace na cenu v kategoriích Interiér a Novostavba
- **Stavba roku Zlínského kraje 2010** – hlavní cena v kategorii Stavby občanské vybavenosti
- **Stavba 2011** – postup do druhého kola celorepublikové soutěže
- **Stavba roku Zlínského kraje 2008** – Univerzitní centrum ve Zlíně získalo spolu s rekonstrukcí 21. pavilonu v Baťově nemocnici hlavní cenu v kategorii Stavby občanské vybavenosti

Dotace z ROP

Na stavbu polyfunkční budovy Kongresového centra Zlín v rámci projektu Kulturní a univerzitní centrum Zlín získalo město dotaci z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava.

Evropská unie
Evropský fond pro regionální rozvoj
Partner pro váš rozvoj

Další architektonické zajímavosti Zlína

Zlínský mrakodrap – 21. budova

21. správní budova obuvnické firmy Baťa – zlínský mrakodrap byl ve své době druhou nejvyšší budovou v Evropě. Dokončen byl v roce 1938 podle projektu architekta Vladimíra Karfíka. Tato sedmnáctipodlažní budova je vysoká 77,5 metrů. Každé podlaží bylo velko-prostorovou kanceláří pro 200 osob. Samozřejmostí byla potrubní pošta či podlahové zásuvky elektrického proudu. Budova byla klimatizována, měla rychlovýtahy, pátérnoster a výtah – kancelář šéfa firmy o rozměrech 5 x 5 metrů s klimatizací a s umývadlem. Toto vrcholné Karfíkovo dílo je dnes nemovitou kulturní památkou období funkcionalismu. Po rekonstrukci zde sídlí Krajský úřad Zlínského kraje a finanční úřad. Střecha budovy slouží jako vyhlídková terasa s kavárnou.

Velké kino

Velké kino bylo postaveno v roce 1933 původně jako provizorium. Autorství je připisováno F. L. Gahurovi, ale prokázáno je až při úpravě interiéru na divadelní sál v roce 1939. Kino bylo prvním objektem kulturního vybavení města určeným pro masové návštěvy, jeho kapacita byla 2 270 osob. Bylo největším kinem v předválečném Československu a pravděpodobně i ve střední Evropě.

Letná

Charakteristická zlínská čtvrť. Od roku 1918 zde nechal Tomáš Baťa stavět domy pro zaměstnance podle návrhu architekta Jana Kotěry, později byla čtvrť rozšiřována a doplňována charakteristickými krychlemi z režných cihel podle regulačního plánu F. L. Gahury.

V letech 1912–1945 vystavěla firma Baťa ve Zlíně pro své zaměstnance 2 210 domů.

Společenský dům – Interhotel Moskva

Podle studie architekta Miroslava Lorence z roku 1931 byl postaven železobetonový skelet. V průběhu výstavby se T. Baťa s architektem Lorencem nepohodl a nařídil, aby se ve čtvrtém podlaží postavily dva vzorové pokoje, a to jeden arch. Gahurou a druhý arch. Karfíkem. Na základě projektu Vladimíra Karfíka byla budova dokončena v roce 1933. Jedenáctipodlažní objekt se v té době stal hlavním společenským střediskem města. V 1. a 2. podlaží jsou restaurace, kavárny a reprezentační místnosti.

Obchodní dům a Tržnice

V roce 1927 byl postaven první obchodní dům, dnešní Tržnice, s křídlem kiosků, které byly později zbourány. Kromě obchodů v ní byly i jídelna a kino. Šlo o první aplikaci železobetonového skeletu továrních budov na budovy veřejné. O 5 let později, v roce 1932, byl postaven další, devítipodlažní obchodní dům. Na projektu patrně participoval architekt Gahura.

Památník Tomáše Bati – Dům umění, internáty

Výstavba celé čtvrti pro hromadné ubytování mladých mužů a žen – internátů a svobodáren, byla zahájena v roce 1927. Jedná se o dvě řady stejně dlouhých tří až pětipodlažních volně stojících objektů. Dokončeny byly v roce 1937, autorem je architekt František Lydie Gahura.

Přízemí objektů tvoří společenské a obslužné vybavení, další etáže jsou ubytovací, členěné na jednotlivé pokoje. V dnešní době jsou internáty pro ubytování využívány jen z poloviny.

V roce 1933 byla zahájena výstavba kulturního centra, které uzavírá stoupající parkový prospekt mezi internáty. Tvárnost železobetonového skeletu využil architekt Gahura k zajímavému řešení interiérů i exteriérů s působivými hladkými průběžnými zasklenými plochami. Památník Tomáše Bati, nejpůsobivější architektonické dílo F. L. Gahury, je moderní parafrází staveb vrcholné gotiky. V roce 1954 byl památník přestavěn (akad. arch. J. Staša) na Dům umění a vznikly zde prostory galerie výtvarného umění a zlínské filharmonie. V závěru roku 2010 se Filharmonie Bohuslava Martinů přestěhovala do nově postaveného Kongresového centra Zlín, Krajská galerie výtvarných umění v roce 2013 do zrekonstruovaných budov průmyslového areálu, do tzv. 14|15 Baťova institutu.

Vila Tomáše Bati

Základní tvar vily byl navržený a rozestavěný vizovickým stavitelem Františkem Novákem. O dokončení požádal Tomáš Baťa architekta Jana Kotěru, který provedl několik dispozičních změn. Upravil zejména ústřední dvoupodlažní halu. Zasáhl i do vnějšího vzhledu a architekturu exteriéru výrazně zjednodušil. Vila byla dokončena v roce 1911, v letech 1911–1915 přibyl Kotěruv zahradnický domek.

www.batova-vila.cz

Vila Jana Antonína Bati

Vila je významnou památkou na Jana Antonína Baťu, který vedl firmu po smrti svého nevlastního bratra Tomáše, zakladatele podniku. Stylově je dům pojat v duchu rané kotěrovské moderny velmi civilního ražení. Budova je v současné době mj. sídlem Českého rozhlasu – studio Zlín a ČTK.

Kolektivní obytný dům

Dvanáctipodlažní Kolektivní dům byl postaven ve středu města v letech 1945–1950. Navrhl ho architekt Jiří Voženílek. Byl to první pokus o realizaci nových forem bydlení. V přízemí se nacházela restaurace, klubovna, na rekreační terase tělocvična. Jesle a mateřská škola jsou ve zvláštním přízemním křídle, přístupné suterénem budovy. Prostory určené pro hromadné stravování byly přebudovány a v září 2003 byl na ploše 270 m² otevřen nový kulturní institut nazvaný Alternativa. Konají se zde přednášky, veřejná čtení, večery poezie, módní přehlídky i recitály, výstavy a vzdělávací aktivity.

Budova radnice

Nejstarší zmínka o zlínské radnici je z roku 1569. Jednalo se o jednopatrovou budovu na západní straně náměstí. Nově vystavěna byla v roce 1586. Měla renesanční podobu a jedno její křídlo sloužilo jako zájezdní hostinec. V roce 1920 byla vypsaná soutěž na novostavbu zlínské radnice. Vítězným se stal návrh zlínského rodáka architekta Františka Gahury. Krátce nato, 27. 8. 1921, původní renesanční radnice vyhořela. O rok později byl položen základní kámen radnice nové, dokončené v roce 1923 právě podle Gahurova návrhu. Do dnešní podoby byla radnice dokončována v letech 1936–1937, kdy došlo k její přístavbě v ulici Bartošově. Architekt Gahura je i autorem sochy kováře na severní fasádě.

Městské divadlo

Profesionální divadelní scéna byla ve Zlíně založena v roce 1946 a zpočátku sídlila v budově Malé scény na Štefánikově ulici. Městské divadlo, tehdy s názvem Divadlo pracujících, bylo prvním divadlem postaveným po válce v tehdejším Československu. Dokončeno bylo v roce 1967 podle návrhu architektů M. Řepy a F. Rozhona. Kapacita sálu je 800 diváků. Plastika před budovou představuje symbol vznášející se múzy. V roce 2000 bylo divadlo prohlášeno za kulturní památku.

www.divadlo.zlin.cz

Římsko-katolický kostel sv. Filipa a Jakuba

Je jednou z dominant města. Dnešní podoba kostela je z 19. století. Oproti původní barokní podobě má nyní širší a vyšší hlavní loď. Ve zvonici jsou ocelové zvony z Vítkovic a varhany od bratří Riegrových z Krnova. V letech 1969–1970 byla provedena rekonstrukce interiéru.

www.farnostzlin.cz

Evangelický kostel

Slavnostní otevření se konalo 29. 3. 1937. Autorem projektu je architekt Vladimír Karfík. Styl chrámu navazuje na racionalitu a strohost baťovské architektury.

www.zlin.evangelnet.cz

Kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů

Bílá věž kostela na Jižních Svazích je viditelná z mnoha míst centra města. Stavba kostela a střediska mládeže začala 31. 1. 2001, kostel byl slavnostně posvěcen 8. 5. 2003. Autorem je architekt Jan Kovář, výzdobu vytvořil sochař Daniel Trubač.

<http://zlin.sdb.cz/kostel-panny-marie>

Poutní kostel Narození Panny Marie ve Štípě

Barokní chrám ve Zlíně–Štípě je pomyslnou spojnici významných poutních míst Hostýna a Provodova. Štípa je cílem poutníků pravděpodobně již od 14. století, kdy zde oráč našel zázračnou sochu Panny Marie. Tato soška zdobená zlatem, stříbrem, perlami i drahokamy, byla do chrámu přenesena v roce 1764 ze starého štípského kostelíka.

Štípský barokní chrám je považován za jeden z největších a nejkrásnějších v celém okolí. Základní kámen byl položen roku 1616, ale zůstalo jen u základů stavby. Poutní kostel byl budován teprve v polovině 18. století, dokončen byl v roce 1762. Štípské varhany patří k největším a nejkvalitnějším dochovaným dílům Františka Čapka a Maxe Zachistala z Kremže.

Na hřbitově ve Štípě se nachází kaple s hrobkou hrabat Seilermů.

www.stipa.cz

Zoo a zámek Zlín-Lešná

Patří k nejoblíbenějším českým zoo. Rozlehlé přírodní expozice se společným chovem více druhů zvířat, tropická hala Yucatan, nová expozice Etiopie I, průchozí výběhy a voliéry, romantický zámek Lešná i krásný park ji řadí k výjimečným nejen v ČR, ale také v Evropě. Originalitou zlínské zoo je rozdělení areálu podle jednotlivých kontinentů. Návštěvníci tak během jednoho dne „procestují“ Afriku, Asii, Austrálii a Ameriku a seznámí se s 210 druhy zvířat. Mezi ta nejatraktivnější patří sloni, žirafy, nosorožci, gorily, lachtani, lvi, tygři, mravenečníci, tučňáci, papoušci a řada dalších. Vítaným zpestřením návštěvy zoo může být i prohlídka zámku Lešná. Na zájemce čeká 11 stylově zařízených pokojů a rozsáhlé sbírky uměleckých předmětů z celého světa.

Pobyt v zoo zprjemní pět stylových restaurací. Děti určitě ocení velký zábavní koutek, lanové centrum Lanáček, jízdu vláčkem, svezení na poníkovi nebo velbloudovi. Zoo Zlín je otevřena každý den v roce.

www.zoozlin.eu

Zámek Zlín

Historie zámecké budovy sahá do 15. století. V roce 1929 prodal tehdejší majitel, průmyslník Tomáš Haupt, zámek městu. Peníze na jeho zakoupení poskytli Zlínu starosta Tomáš Baťa. V části prostor bylo v letech 1931–1933 otevřeno nevelké muzeum s expozicí historické a exotické obuvi. Od roku 1935 zámek začal sloužit převážně úředním institucím jako sídlo zlínského okresního úřadu, v roce 1958–2012 byl sídlem muzea, později Muzea jihovýchodní Moravy.

www.zlin.eu

Obuvnické muzeum

Základ expozice muzea obuvi tvoří rozsáhlá sbírka historické a exotické obuvi shromážděná firmou Baťa ve 30. letech 20. století. Sbírkový fond sleduje vývoj obouvání od raného středověku až po současnost. Jsou zde umístěny různé typy obuvi ze všech kontinentů světa. Sbírka byla poprvé představena veřejnosti v roce 1930, ale její počátky jsou datovány již od druhého desetiletí 20. století. Zlínské muzeum tak patří k nejstarším obuvnickým muzeím v Evropě.

Hrad Malenovice

Hrad na skalním hřbetu nedaleko centra Zlína byl založen ve 14. století. V interiérech hradu si lze prohlédnout stálé expozice Hradu jihovýchodní Moravy, Šternberkové v Malenovicích a Pohofelících 1804–1945 a Pravěk jihovýchodní Moravy. Expozice v hájence před hradem představuje domácí zpracování přírodních materiálů – dřeva, proutí, slámy.

www.muzeum-zlin.cz

14|15 Baťův institut

Kulturní a vzdělávací komplex 14|15 Baťův institut vznikl konverzí dvou továrních budov bývalého Batova továrního areálu. Sídlí zde Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, Krajská knihovna Františka Bartoše a Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně.

Lesní hřbitov

Návrh na zřízení Lesního hřbitova podal městskému zastupitelstvu Tomáš Baťa. Hlavní myšlenkou bylo zřízení hřbitova v místech, kam by nedoléhal průmyslový ruch ani zvuky rychle se rozrůstajícího města. Lesní hřbitov projektoval F. L. Gahura. Prvním pochovaným byl syn MUDr. Gerbece, druhým zakladatel továrny a města Tomáš Baťa (14. 7. 1932). Pohřbeni jsou zde např. F. L. Gahura, režisérka Hermína Týrlová, režisér a výtvarník Karel Zeman, novinář a spisovatel Josef Vaňhara, hokejisté Luděk Čajka, Karel Rachůnek a mnoho dalších.

Areál Baťových závodů

První tovární budovy se začaly stavět již v roce 1906. V roce 1924 začala přestavba stávající továrny, staré budovy byly nahrazovány novými, stavěnými novou technologií. Po krátkých orientačních studiích byl zvolen základní dispoziční modul 6,15 x 6,15 m. Standardní etážová budova obsahovala vertikální jádro s výtahem, schodištěm a některými pomocnými plochami. Železobetonový skelet byl vyplněn cihelnými parapety a okny. Počet podlaží se pohyboval od dvou do pěti. Typizované průmyslové objekty byly řazeny šachovnicově do větších výrobních souborů a vzájemně propojeny dopravním zařízením. Výstavba závodu měla charakter etapové výstavby. Jednotlivé objekty byly postupně a v nejkratších lhůtách stavěny a uváděny do provozu.

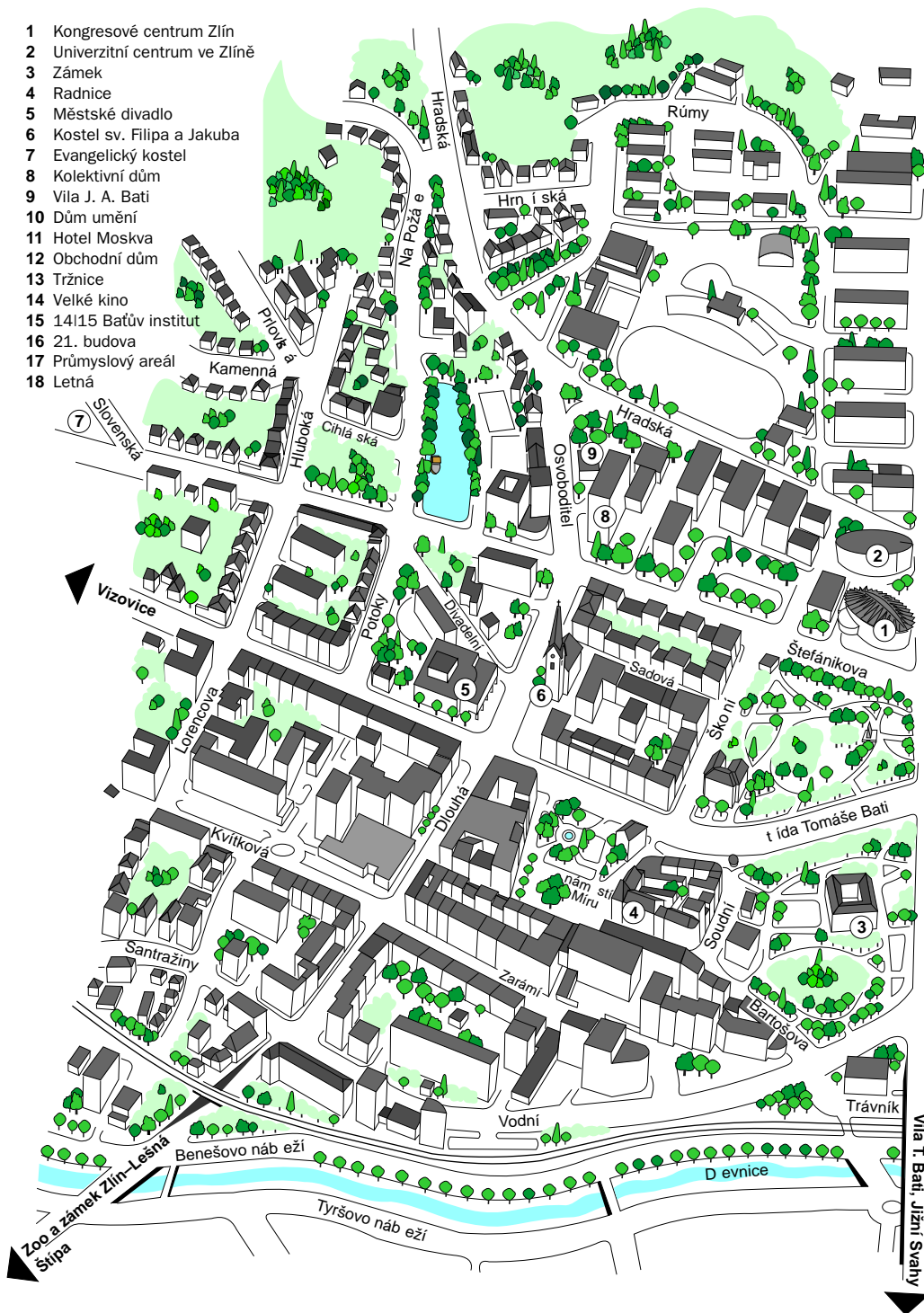

Jižní Svahy

Nová část města, sídliště Jižní Svahy, začala vyrůstat v 70. letech minulého století. Výstavba 1. etapy z let 1972–1980 (architekti Jiří Gregorčík a Šebestián Zelina) byla v kontextu doby vzniku ojedinělým počinem jak z hlediska urbanistického, tak architektury. Celek je osazen do cíleně založené zeleně, pokračoval tak princip urbanistického konceptu anglického zahradního města uplatněný již v obytných čtvrtích za Baťovy éry.

- 1 Kongresové centrum Zlín
- 2 Univerzitní centrum ve Zlíně
- 3 Zámek
- 4 Radnice
- 5 Městské divadlo
- 6 Kostel sv. Filipa a Jakuba
- 7 Evangelický kostel
- 8 Kolektivní dům
- 9 Vila J. A. Bati
- 10 Dům umění
- 11 Hotel Moskva
- 12 Obchodní dům
- 13 Tržnice
- 14 Velké kino
- 15 14115 Baťův institut
- 16 21. budova
- 17 Průmyslový areál
- 18 Letná

Další tipy

Hrady a zámky

Zřícenina hradu Lukov

www.hradlukov.cz

Hrad Brumov

<http://hrad.brumov-bylnice.cz>

Zámek Vizovice

www.zamek-vizovice.cz

Zámek Napajedla

www.zameknapajedla.cz

Státní hrad Buchlov

www.hrad-buchlov.cz

Státní zámek Buchlovice

www.zamek-buchlovice.cz

Zámek Holešov

www.zamekholesov.cz

Arcibiskupský zámek v Kroměříži

www.zamek-kromeriz.cz

Zámek Chropyně

www.muzeum-km.cz

Zámek Nový Světlov

www.zameksvetlov.cz

Zámek Slavičín

www.mesto-slavicin.cz

Zámek Bystřice pod Hostýnem

www.mubph.cz

Lázně, aquaparky

Lázně Zlín (krytý a venkovní bazén, koupaliště Zelené a Panorama)

www.laznezlin.cz

Hotel Lázně Zlín–Kostelec

www.hotel-kostelec.cz

Luhačovice

www.luhacovice.cz

Aquapark Uherské Hradiště

www.aquapark-uh.cz

Aquapark Delfín Uherský Brod

www.delfinub.cz

Sport centrum Holešov

www.sport-centrum.info

Krytý bazén Valašské Meziříčí

www.bazenvm.cz

Aquapark Frenštát p. Radhoštěm

www.aquafrenstat.cz

Aquapark Vyškov

www.bazenvyskov.cz

Kostely, poutní místa

Kostel sv. Jakuba Většího v Tečovicích

www.farnostmalenovice.cz

Kostel Panny Marie Sněžné na Provodově

www.provodov.cz

Bazilika Velehrad

www.velehrad.maticevelehradska.cz

www.farnostvelehrad.cz

Svatý Hostýn

www.hostyn.cz

Muzea, galerie, památníky

Slavičín – Městské muzeum, Památník

americkým letcům

www.mesto-slavicin.cz

Muzeum letecké bitvy v Šanově

www.sanov.unas.cz

Ploština – Národní kulturní památník

www.muzeum-zlin.cz

Archeoskanzen Modrá

www.archeoskanzen.cz

Mikuláščíkovo fojtství

www.jasenna.eu

Valašské Klobouky – Dřevěnice č. p. 7

www.muzeum-valasskeklobouky.cz

Distillery Land Vizovice

www.rjelinek.cz

Vizovice – sklárna Glass atelier Morava

www.glass-czech.cz

Muzeum luhačovického Zálesí

www.muzeum-zlin.cz

Valašské muzeum v přírodě v Rožnově pod

Radhoštěm

www.vmp.cz

Štěpský dvůr ve Vizovicích

www.stepsky-dvur.com

Slovácké muzeum v Uherském Hradišti

www.slovackemuzeum.cz

Sport a turistika

Golf Club Lázně Kostelec
www.gclk.cz

Lanové centrum Zlín–Mladcová
www.cvakzlin.cz

Dětský zábavní park Galaxie Zlín
www.galaxiezlin.cz

Lyžařský svah a letní kino Zlín
www.svahzlin.cz

Horolezecká stěna Zlín
www.vertikon.cz

Stezka zdraví Tlustá hora
Areál zdraví Lazy
www.zlin.eu

Koňské trasy ve Zlínském kraji
www.hyje.cz

Laser Aréna Zlín
www.laserarena.cz

Tenisový areál Vršava
www.tkskzlin.cz

Squash Zlín
www.squash-zlin.cz

Bařův kanál
www.batacanal.cz

Hřebčín Napajedla
www.napajedlastud.cz

Ranč na Vyhlídce
www.rancnavyhlicce.cz

Stáj Lipina
www.lipina.cz

Hucul club Francova Lhota
www.hucul-club.cz

Ekopark Starý Světlov, Podhradí
www.obec-podhradi.cz

Slovácký aeroklub Kunovice
www.lkku.cz

Rozhledny

Rozhledna Loučka – Doubrava, Vizovické vrchy
www.vizovice.eu

Rozhledna Brdo – Chříby
www.bunc.cz, www.chribymikroregion.cz

Rozhledna U Cyrila Bureše na Královci
(u Valašských Klobouk)
www.infocentrum-valasskeklobouky.cz

Rozhledna Hostýn
www.hostyn.cz/rozhledna.htm

Informace o ubytování, restauracích
a dalších akcích ve Zlíně na www.zlin.eu

zlin.

město architektury

Vydalo: statutární město Zlín
odd. cestovního ruchu, vnitřních a vnějších vztahů
Sídlo: náměstí Míru 12, 761 40 Zlín
Fotografie: fotoarchiv MMZ, Státní okresní archiv Zlín,
Petr Švancara, Tomáš Bobál, Markéta Ondrušková,
Zoo Zlín, Filharmonie Bohuslava Martinů
Grafická úprava: Jiřina Chudějová
Tisk: KODIAK print, s.r.o., Nábřeží 599, 762 20 Zlín-Prštné
Dotisk 1. vydání: 2012
Náklad: 3 000 ks

ISBN 978-80-87766-00-2

www.zlin.eu